

උන්දාන සමයේ සතරවන සතිය
අගහරුවාදා

පළමුවන කියවීම

අපෝස්තලවරුන්ගේ ක්‍රියාපොතෙහි ගත් පාඨයෙහි

ක්‍රියා 11:19-26

“ඔව්හු ග්‍රීකයන්ට ද සුඛාරංචිය ප්‍රකාශ කළහ.”

ස්තෝපත් නිසා හටගත් පීඩාව කරණකොටගෙන විසුරුවනු ලැබූ අය ජුදෙව්වරුන්ට මිස අන් කිසිවෙකුට දහම ප්‍රකාශ නොකොට, පිහිසිය ද සයිප්‍රසය ද අන්තියෝකිය ද දක්වා ගමන් කළහ. එහෙත් ඔවුන් අතරින් සයිප්‍රසයේ ද සිරේනියේද වැසියන් වූ සමහරෙක් අන්තියෝකියට පැමිණ ග්‍රීකයන්ට කතා කරමින් ජේසුස් ස්වාමීන් වහන්සේ පිලිබඳ සුඛ අස්න ප්‍රකාශ කළහ. ස්වාමීන් වහන්සේගේ බලය ඔවුන් මත පතල විය. එකල විශාල සංඛ්‍යාවක් අදහා ගෙන ස්වාමීන් වහන්සේ වෙතට හැරුණහ.

ඔවුන් පිලිබඳ පුවත ජෙරුසලම් සභාවට සැල විය. එවිට ඔව්හු බාර්ණබස් අන්තියෝකියට යැවූහ. ඔහු පැමිණ දේව වරප්‍රසාදය දැක සන්තෝෂ වී ස්වාමීන් වහන්සේට පක්ෂපාතව ස්ථිරව පවතින සේ සියල්ලන්ට අනුශාසනා කළේය. බාර්ණබස් වනාහි යහපත් වූ ද ශුද්ධාත්මයාණන්ගෙන් හා ශුද්ධාවෙන් පූර්ණ වූ ද මිනිසෙකි. මෙසේ මහත් සමූහයක් ස්වාමීන් වහන්සේ සරණ ගියහ.

බාර්ණබස් සාවුල් සොයමින් තාර්සසයට ගොස් ඔහු හමුවී අන්තියෝකියට කැඳවාගෙන ආවේය. ඔව්හු අවුරුද්දක් මුළුලෙහිම සභාව හා එක්රැස්ව මහත් සමූහයකට ඉගැන්වූහ. “ක්‍රිස්තියානි” යන නාමය ගෝලයන්ට පළමු කොට දෙනු ලැබුවේ අන්තියෝකියේ දී ය.

දේව වාක්‍යය එසේය.

පිළිතුරු ගීය

ගීතාවලිය

87 : 1 - 7

පිළිතුර: සකල ජාතීන්, සම්පූර්ණ ප්‍රශංසා කරන්න.

ගීය:

ගුද්ධ කන්ද මත සම්ඳාණෝ සිය නගරය ගොඩනැගූ සේක. ඉශ්‍රායෙලීන් අන් කිසි තැනකට වඩා සම්ඳාණෝ ජෙරුසලමට ප්‍රේම කරන සේක.

එමඛා දෙවි නුවර! ඔබ ගැන අසිරිමත් දෙය පවසනු ලබන්නේ ය.

‘මා පිලිගන්න ජාතීන් අතර මිසරය සහ බබිලෝනිය සඳහන් කරන්නෙමි. ජෙරුසලමේ වැසියන් සමග පිලිස්තිය, තිර් සහ ඉනියෝපියාව යන දේශවල ජනයා ද ගණන් කරන්නෙමි’.

‘මොහු මෙතැන ජන්ම ලාභය ලැබීය’ යි මිනිස්සු කියන්නෝය. සියොන් කන්ද ගැන මෙසේ කියනු ලබන්නෝය. ‘සියලු ජාතිහු එහි උපත ලද්දෝය. මහෝත්තමයාණෝ ඇය ගක්තිමත් කරන සේක.

ජනතාවන්ගේ ලේඛනයන් සකස් කරන විට සියලු දෙන ජෙරුසලම වැසියන් ලෙස ‘මොහු මෙතැන ජන්ම ලාභය ලැබීය’ යි සම්ඳාණෝ ගණන් ගන්න සේක.

අපේ සියලු ආසිරිවල උල්පත සියොන් ය’ යි කියමින් ඔවුහු ගී ගයමින් නටන්නෝය.

සාධුකාරය

ආලේඛයා! ආලේඛයා!

“මාගේ බැටළුවෝ මාගේ කටහඬ අසති.

මම ද ඔවුන් හඳුනමි.

ඔව්හු ද මා පසු පස්සේ එති” යි

සම්භාණෝ වදාරන්නාහ.

ආලේඛයා!

සුවිශේෂය

සුවිශේෂක ජුවාමි තුමන් විසින් ලියන ලද දේව වාක්‍යය නම් මෙසේය. 10: 22-30

“මා ද පියාණන් වහන්සේ ද එකම ය.”

එකල ජෙරුසලමේ කැප කිරීමේ මංගල්‍යය පවත්වනු ලැබීය. ඒ ශීත සෘතුව විය. ජේසුස් ස්වාමීන් වහන්සේ දේව මාලිගයේ සලමොන්ගේ ද්වාර මණ්ඩපයේ සක්මන් කරමින් සිටි සේක. එවිට ජුදෙව්වරු පැමිණ උන්වහන්සේ වට කරගෙන, “ඔබ කොතෙක් කල් අප සැක පිට තබන සේක් ද? ඔබ ක්‍රිස්තු වරයාණෝ නම් පැහැදිලි ලෙස අපට තිව මැනවැ” යි කීය.

ජේසුස් වහන්සේ ඔවුන්ට පිලිතුරු දෙමින් “ඔබට මම කිවෙමි. එහෙත් ඔබ විශ්වාස නොකරන්නහුය. මාගේ පියාණන් වහන්සේගේ නාමයෙන් මා කරන ක්‍රියාවෝම මා ගැන සාක්ෂි දෙති. එහෙත් මාගේ බැටළුවන් නොවන බැවින් මා විශ්වාස නොකරන්නහුය. මාගේ බැටළුවෝ මාගේ කටහඬ අසති. මම ද ඔවුන් හඳුනමි. ඔව්හු ද මා පසු පස්සේ එති. මම ඔවුන්ට සදාතන ජීවනය දෙමි. ඔව්හු කිසි කලෙකත් විනාශ නොවෙති. කිසිවෙක් ඔවුන් මා අතින් පැහැර නොගනිති. ඔවුන් මා හට දෙවා වදාල මාගේ පියාණන් වහන්සේ සියල්ලන්ට වඩා ශ්‍රේෂ්ඨය. පියාණන් වහන්සේගේ අතින් ඔවුන් පැහැර ගන්නට කිසිවෙකුට නොහැකිය. මාත් මාගේ පියාණන් වහන්සේත් එකම ය” යි වදාල සේක.

සුවිශේෂ වාක්‍යය එසේය